

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/64/2015
Identifikačné číslo spisu: 7108235650
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7108235650.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Ing. Z. K., J. XXX, XXX XX O. zást. PRO iURE-advokátska kancelária, s.r.o., Zámocká 32, Bratislava, IČO: 36 869 830 proti žalovanému Chemko a.s. Slovakia, Pribinova 25, Bratislava, IČO 36 210 625, zást. Advokát Pirč, s.r.o., Kpt. Nálepku 17, Košice, IČO: 36 855 910, o zaplatenie 137 711,25 Eur s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Cob/138/2015-496 zo dňa 19.8.2015, takto

rozhodol:

Dovolanie žalovaného o d m i e t a.

Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 31CbPv/32008-477 zo dňa 30.4. 2015 zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania.

2. V odôvodnení uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 16.12.2014 žalovaný navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia vecí, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/120/2006, keďže v tomto konaní je riešený ten istý právny problém, avšak za iné obdobie, a to roky 2004-2005, pričom v súdnom spise sa nachádzajú tri znalecké posudky. Podľa jeho názoru referenčným obdobím ohľadom využívania vynálezu je obdobie rokov 2004-2005, pretože ide o prvé dva roky využívania vynálezu. Ohľadom rokov 2004-2005 nebolo dosiaľ rozhodnuté, preto je predčasné domáhať sa dodatočného vyrovnania, keď nie je známa výška základnej odmeny.

3. Žalobca navrhol, aby súd návrh na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný, keďže v uvedenej veci súd nekoná a znalecké dokazovanie považuje za nesprávne, pretože vychádza z nedostatočných podkladov.

4. Žalobca si v predmetnom konaní uplatnil nárok na odmenu za využitie patentu, resp. vynálezu v rokoch 2006-2007, preto plnenie, ktoré je predmetom žaloby, je potrebné subsumovať pod právny titul primeraná odmena, ktorá nebola dohodnutá a ani o nej nebolo rozhodnuté. Má za to, že smernica, na

ktorú poukazuje žalovaný, nie je právne relevantná z dôvodu, že ide o jednostranný úkon zamestnávateľa.

5. Súd ďalej poukázal na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, ktoré umožňuje prerušiť konanie predovšetkým v prípadoch, keď výsledok iných sporov môže relevantne ovplyvniť výsledok konania, ktoré účastník navrhol prerušiť.

6. Zo Smernice generálneho riaditeľa S-05/2003-OR z 24.3.2003 okrem iného vyplýva, že sledované obdobie využívania vynálezu je 2 roky. Nejedná sa však o všeobecne záväzný právny predpis, ktorý by bol publikovaný v Zbierke zákonov a ktorým by bol viazaný aj súd. Ide len o praktickú úpravu, ktorá platí dovnútra spoločnosti Chemza, a.s. Strážske. Keďže v konaní je ustálené, že k dohode o výške odmeny za využitie vynálezu v rokoch 2006-2007 medzi účastníkmi konania nedošlo, pre predmetnú vec nemá konanie, vedené pod sp. zn. 17C/120/2006 až taký podstatný význam, aby súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia v uvedenom konaní. Súd preto návrh na prerušenie konania zamietol.

7. Dovoláním napadnutým uznesením odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia / § 219 ods. 2 O. s. p. / a na zdôraznenie jeho správnosti uviedol, že ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. upravuje fakultatívny dôvod prerušenia konania a súd môže postupovať podľa vlastnej úvahy bez ohľadu na to, ako bude predbežná otázka vyriešená v inom súdnom konaní. Rozhodnutím súdu prvého stupňa bol zároveň rešpektovaný účel zákona v zmysle ustanovenia § 6 O. s. p., t. j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd / právo na spravodlivé súdne konanie / ako aj článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky / právo, aby sa vec prerokovala bez zbytočných priťahov /.

8. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ a g/ O. s. p.

9. Uviedol, že nedostatočným odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa ako aj odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Okresný súd Košice I konštatoval, že v prípade Smernice nejde o všeobecne záväzný právny predpis, ktorý by bol publikovaný v Zbierke zákonov ale jedná sa iba o praktickú úpravu, ktorá platí dovnútra spoločnosti Chemza, a.s. Strážske. Teória práva konštatuje, že v danom prípade sa jedná o internú normatívnu inštrukciu, ktorá môže upravovať vnútornú štruktúru určitej inštitúcie, jej hierarchiu, vzťahy nadriadenosti a podriadenosti a pod. Nejedná sa o priamy prameň práva, avšak niet pochyb o tom, že smernica disponuje záväznosťou a právnou silou vo vnútri samotného podniku. Takýto akt je záväzný pre podriadené subjekty, t. j. pracovníkov - zamestnancov v rámci vnútro podnikového systému. Samotný spor sa odvíja z bývalého pracovnoprávneho vzťahu, preto žalovaný pokladá smernicu za jednu zo smerodajných listín, ktoré je potrebné skúmať resp. na ňu prihliadať v samotnom konaní. Výkladom súdu smernica stráca svoju záväznosť a stáva sa aktom bez akejkoľvek právnej sily.

10. Dovolateľ ďalej poukázal na existenciu súdnych rozhodnutí, ktoré akceptujú obsah smernice a uznávajú jej záväznosť.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu považuje dovolateľ za nedostatočne odôvodnené, zmätočné a arbitrárne. Má za to, že úlohou odvolacieho súdu je riadne preskúmanie rozhodnutia súdu prvého stupňa ako aj objasnenie právneho názoru na predmet konania a to tak, aby odstránil všetky pochybnosti a nejasnosti, ktoré neboli zodpovedané súdom prvého stupňa. Preto sa nestotožňuje s tzv. zdôraznením správnosti rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je značne nejasné, keď deklaruje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s právom na spravodlivý proces a súčasne aj v súlade so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania. V súvisiacom konaní, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C/120/2006 sa rieši totožná právna otázka, pričom v tomto konaní boli vykonané už dva znalecké posudky. Možno teda dôvodne predpokladať, že toto konanie bude ukončené skôr, a to aj

vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania. Vzniká preto obava, že v prípade, ak v predmetných konaniach súdy dospejú k diametrálne odlišným záverom, bude tým účastníkom konania odňaté právo na spravodlivý proces. Okrem toho namieta rozpor dovolaním napadnutého rozhodnutia so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, keďže súdy nedostatočne vyhodnotili konzekvencie ďalšieho priebehu konania.

12. Dovolateľ tiež namieta existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 ods. 2 písm. g/ O. s. p.

13. Domnieva sa, že v prípade pridelovania spisov na Krajskom súde v Košiciach v právnych veciach, v ktorých vystupuje ako právny zástupca AK Advokát Pirč, s.r.o., a súčasne aj správca JUDr. Ján Pirč dochádza k nesúladu medzi náhodným výberom, rozvrhom práce a zníženým výkonom sudcu - predsedu obchodnoprávneho kolégia. Medzi dotknutými súdnymi spormi sa nachádza aj predmetná právna vec. Z rozvrhov práce z roku 2015, 2014 a 2013 vyplýva, že na obchodnoprávnom kolégiu v predchádzajúcich rokoch pôsobili, ako aj v súčasnosti pôsobia tri senáty. V súčasnosti pôsobí na obchodnoprávnom kolégiu Krajského súdu v Košiciach 10 sudcov, zaradených do troch senátov. Na základe rozvrhu práce a s poukazom na ustanovenie § 51 zákona o sudoch možno vyvodiť záver, že šanca, aby jednému z uvedených senátov bola pridelená akákoľvek súdna vec je v pomere 1:3, alebo 33,33%. Avšak v súdnych veciach, v ktorých vystupoval právny zástupca žalovanej, veci v drivej väčšine pripadajú výlučne senátu A / JUDr. Hrib PhD - predseda senátu, JUDr. Kočišová a JUDr. Maruščáková - členovia senátu. Ďalej dovolateľ poukazuje na ročné štatistické výkazy sudcov odvolacieho súdu, z ktorých podľa neho vyplýva, že v roku 2014 mal senát A najvyšší nápad, čo je opätovne v rozpore s Rozvrhom práce Krajského súdu Košice, keďže predseda kolégia má znížený nápad. Rozhodovacia činnosť predsedu kolégia v rozsahu nad 2/5-iny štandardného výkonu sudcu obchodnoprávneho úseku je v rozpore s rozvrhom práce súdu, preto aj v prípade náhodného pridelenia spisu tomuto sudcovi nemôže ísť o zákonného sudcu. Podľa názoru dovolateľa by preto takáto vec mala byť prerozdelená.

14. Dovolateľ ďalej konštatuje, že v predmetnej veci nie je schopný predložiť konkrétny dôkaz o tom, či k porušeniu náhodného výberu sudcu na Krajskom súde v Košiciach skutočne došlo. V tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky, podľa ktorého môže znalec vyjadriť svoje závery aj percentuálnym vyčíslením pravdepodobnosti existencie určitého kauzálneho vzťahu, čo možno primerane použiť aj na daný prípad. Je nepravdepodobné, aby v odvolacom konaní rozhodoval zákonný sudca, ktorý má znížený výkon na 2/5-iny štandardu rozhodovacej činnosti sudcu Krajského súdu v Košiciach a aby mu nepretržite pripadli veci v odvolacom konaní, v ktorom účastníka zastupuje dotknutá advokátska kancelária alebo jej člen.

15. Navrhuje, aby dovolací súd rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne požaduje priznať náhradu trov konania vo výške 1 697,18 Eur.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len C. s. p. /, po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, zastúpený advokátom / § 429 ods. 1 C. s. p. /, bez nariadenia pojednávania / § 443 C. s. p. / dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustný, v dôsledku čoho je potrebné dovolanie odmietnuť / § 447 písm. c/ C. s. p. /.

17. Keďže dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poplatok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre

rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Vzhľadom na ustanovenie § 239 O. s. p. dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné.

19. So zreteľom na obsah dovolania a tiež povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale skúmal tiež, či v konaní odvolacieho súdu nedošlo k procesnej vade, uvedenej v § 237 O. s. p.

20. V dovolaní žalovaný namieta existenciu vady konania, uvedenej v § 237 písm. f/ a g/ O. s. p., t. j. že v konaní pred súdom prvého aj druhého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a v odvolacom konaní bol súd nesprávne obsadený.

20. Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno rozumieť taký procesne nesprávny postup súdu, priečiaci sa zákonu alebo inému všeobecne záväznému právnomu predpisu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv účastníka konania. Dovolateľ vo vzťahu k procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia obidvoch súdov.

21. Dovolací súd po preskúmaní dovolaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa dospel k záveru, že obidve rozhodnutia spĺňajú kritériá pre riadne odôvodnenie rozhodnutia, uvedené v § 157 ods. 2 O. s. p. Súdny aplikovali príslušné zákonné ustanovenie, vzťahujúce sa na prejednávaný prípad a vysvetlili, existencia ktorých skutočností viedla k vysloveniu záveru o nesplnení podmienok pre prerušenie konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu a ani súdu prvého stupňa nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, keďže pri výklade a aplikácii zákonných predpisov sa od znenia príslušných predpisov neodchýlili a nepopreli ich účel a význam.

22. Žalovaný tiež poukazuje na skutočnosť, že v konaní pred odvolacím súdom je podľa jeho názoru daná existencia dovolacieho dôvodu podľa § 237 ods. 2 písm. g/ O. s. p., t. j. že súd bol nesprávne obsadený.

23. Pod pojmom nesprávne obsadený súd možno rozumieť súd, ktorý nie je obsadený v súlade s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. V zmysle judikatúry Ústavného súdu SR možno pojem zákonného sudcu definovať ako sudcu, ktorý spĺňa zákonom stanovené predpoklady na funkciu sudcu, bol pridelený alebo dočasne pridelený na výkon funkcie na určitý súd, jeho funkcia nezanikla a bol určený na prejednanie a rozhodnutie veci v súlade s rozvrhom práce.

24. V danom prípade žalovaný s poukazom na štatistické výkazy sudcov Krajského súdu v Košiciach za rok 2014 v agende Cob spochybňuje náhodné pridelenie vecí, v ktorých je zastúpený konkrétnym právnym zástupcom, pričom sám uvádza, že nie je schopný predložiť dôkaz o tom, že k porušeniu náhodného výberu sudcu na Krajskom súde v Košiciach skutočne došlo, ale vychádza z pravdepodobnosti takéhoto postupu. V súvislosti s uvedenou námietkou žalovaného možno konštatovať, že subjektívny názor žalovaného o porušení náhodného výberu zákonného sudcu bez jeho konkretizácie nemožno považovať za preukázanie existencie dovolacieho dôvodu podľa § 237 ods. 2 písm. g/ O. s. p.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje / § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p. /.

26. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.